

Sygn. akt IX U 1697/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 16 sierpnia 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 6 lipca 2016r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1697/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.08.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu S. P. (P.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury okazał się być niższy od 250% i wyniósł 197,36%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych w latach 1968-1978 z tytułu zatrudnienia w KWK (...).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.07.1984r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu do 15.09.1984r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z okresu od 07/1983 do 06/1984 wyniósł 286,46 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu 06.07.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do wniosku załączył legitymację ubezpieczeniową, zawierającą wpisy zarobków za lata 1960 – 1967, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 za lata 1979-1984, wydane przez KWK (...) –J. z dnia 05.11.2015r. wraz z informacją, iż nie ma możliwości wydania takiego zaświadczenia za lata 1973-1978 z uwagi na brak dokumentacji.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 16.08.2016r. wskazując, iż ubezpieczony nie spełnia warunków do wnioskowanego przeliczenia, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z najkorzystniejszych dwudziestu lat ubezpieczenia jest niższy niż 250%.

W latach 1968r -1973r. ubezpieczony pracował w KWK (...). Był tam zatrudniony od 1957r. W tym okresie pracował jako górnik strzałowy pod ziemią. Kopalnia ta znajdowała się w (...) zagłębiu węglowym. Była to kopalnia gazowa drugiej kategorii. Nie płacono dodatku gazowego. Od kiedy został górnikiem strzałowym (świadectwo ukończenia kursu górnika strzałowego uzyskał w dniu 24.03.1966r) pracował tylko na trzecią zmianę, ponieważ w nocy wykonywano roboty strzałowe. Z tego tytułu przysługiwał mu dodatek nocny. Był wynagradzany w systemie akordowym, a wysokość wynagrodzenia zależała od wykonu wydobywania. Otrzymywał deputat węglowy w pełnej wysokości. Było wynagrodzenie z Karty Górnika wypłacane kwartalnie. Nie było dodatku za pracę w warunkach szkodliwych. Ponadto były tzw. niedziele wydobywcze i to były zwykle dwie takie niedziele w miesiącu. Kiedy od 15.02.1973r. ubezpieczony podjął pracę w KWK (...) miał podobne zarobki jak w KWK (...). Po trzech miesiącach zatrudnienia tam, został górnikiem strzałowym. Od 1980r jego zarobki jeszcze wzrosły, bo został instruktorem strzałowym. Również był wynagradzany w systemie akordowym, premie były raczej rzadko i były uznaniowe. Było też wynagrodzenie z Karty Górnika, ekwiwalent węglowy, pracował tam na trzy zmiany w trybie trzy zmianowym. W latach 70-tych co najmniej 2 niedziele były obowiązkowe w miesiącu.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur i rent dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w KWK (...) i KWK (...) za lata 1968-1978 z uwzględnieniem dokumentacji z akt osobowych, oraz akt rentowych, legitymacji ubezpieczeniowej w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe, przy uwzględnieniu zeznań ubezpieczonego Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony z lat 1961-1967, 1969-1975 oraz 1979-1984 jest wyższy niż 250% i wynosi 253,79% . Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny, dodatek za niedziele oraz deputat węglowy. Biegły nie uwzględnił natomiast premii i innych dodatków, gdyż ich odtworzenie było obecnie niemożliwe.

Organ rentowy złożył zastrzeżenia do opinii kwestionując: przyjęcie, że ubezpieczony od 1968r. pracował jako górnik strzałowy wyłącznie na trzecią zmianę, stawkiienne przyjęte przez biegłego, przyjęcie dwóch niedziel w miesiącu, przyjęcie do wyliczeń 26 dni roboczych w miesiącu oraz podwójnego wynagrodzenia z Karty Górnika od 1975r.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe, legitymację ubezpieczeniową, dokumentację znajdującą się w aktach sprawy, opinię biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S. z dnia 10.06.2017r. (k.35-40) oraz zeznania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 23.11.2016r. minuty od 00:09:25 do 00:27:45).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr K. S., który na podstawie posiadanej dokumentacji akt osobowych i rentowych, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych oraz zeznań ubezpieczonego odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1968-1978, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury (1984r). Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (253,79%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. W ocenie Sądu zarzuty organu rentowego dotyczące przyjęcia, że ubezpieczony pracował od 1968r. jako górnik strzałowy wyłącznie na trzecią zmianę są bezzasadne w sytuacji gdy, brak jest podstaw, aby nie dać wiary zeznaniom ubezpieczonego, które znajdują

potwierdzenie w dokumentacji osobowej. Kwestionowana przez organ rentowy stawka dzienna wynika ze stawek zaszerzgowania zajmowanego przez ubezpieczonego stanowiska. Ponadto jest faktem powszechnie znanym, że w spornym okresie istniał w górnictwie obowiązek przepracowania co najmniej dwóch niedziel w miesiącu. W ocenie Sądu, bezzasadne jest również kwestionowanie przyjęcia przez biegłego 26 dni roboczych w miesiącu, zwłaszcza mając na uwadze ilość udowodnionych przez ubezpieczonego samych dniówek przodkowych za sporne lata (k.5 akt ZUS). Brak jest również podstaw do przyjęcia, że ubezpieczony nie spełniał warunków do uzyskania podwójnego wynagrodzenia z KG. Nie ulega żadnej wątpliwości, że wynagrodzenie odtworzone przez biegłego jest i tak zaniżone w stosunku do faktycznie uzyskiwanego, bowiem nie uwzględnia takich składników jak nagrody i inne dodatki, które niewątpliwie były ubezpieczonemu wypłacane, a których wysokości nie da się obecnie odtworzyć.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia